

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Oameni, idei și neînțelegeri.

Cine luptă pentru un scop bine definit, acela trebuie să renunțe la vanitate, la capricii și la multe plăceri individuale, care ar primejdui atingerea aceluși scop. Cu cât e mai superior scopul, cu atât mai multe și mai mari jertfe cere dela noi. Când scopul nostru este răspândirea împărăției lui Isus, prin modelarea lui în sufletul nostru și a altora, scopul este atât de mare, încât nici o jertfă nu pare a fi prea mare pentru atingerea lui. Știm aceasta și totuși nu ne comportăm așa, ca egoismul și vanitatea noastră să nu iasă la iveală.

Dacă ești creștin și catolic conștient trebuie să îmbrățișezi asociațiile acelea, cu ajutorul cărora creștinismul și catolicismul se pune în practică. Aceste desăvârșesc și împlinesc

vieața membrilor, prin gravarea cât mai adâncă a trăsăturilor dulcelui Isus în sufletul lor. Însă este cert, că mai mulți oameni au mai multe idei și păreri și fiecare crede că ale sale sunt mai corecte. Părerile aceste de multe ori sunt chiar contrare, ba de multe ori contradictorii și urmează din ele o serie de neînțelegeri. A folosi prin ideile tale asociației fără să ofensez pe alții, aceasta este secretul vieții asociațiilor. Căci dacă ideile sănătoase nu vor ieși la suprafață asociația nu va prospera, iar dacă membrii aceia a căror părere nu este primită se vor ofensa, asociațiile repede se vor desființa.

Dar un suflet pătruns de adevărata umilință creștinească, de dragoste față de semenii lui și mai cu seamă de iubire arzătoare față de Isus, trebuie să afle

calea înțelegerii pașnice. Chiar pentru înțelegerea aceasta, a cărei origine este de căutat în înfrățirea membrilor și a ideilor, ținem să amintim câteva condiții, fără care ea nu poate avea loc. Așa sunt:

Lepădarea de sine a membrilor. Când este vorba despre scopul și binele comun, despre înflorirea societății, toate interesele egoiste trebuie să tacă. Aceasta este ușor, când ne gândim, că vorbim despre asociații creștine catolice, a căror scop include și scopul suprem al membrilor lor.

Cu aceasta este în legătură suprimarea vanității. Să nu te superi când cineva are o idee mai bună, ci să fii cel dintâiu care recunoaște aceasta.

Dacă ai ceva de excepțional, fă-o aceasta în locuri competente. Dacă

părerea cuiva nu-ți place, chiar lui să-i spui. Așa poți înconjura multă flecăreală.

Fiecare membru al societății din care faci parte să-ți fie frate! Nu te socoti mai superior decât ceilalți!

În general să-ți aduci aminte că pentru tot ce faci sau suferi pentru Isus, vei fi răsplătit însutit și înmiit. Căci Isus este nepus de generos!

I. B.

Considerațiuni față de postul sf. Patimi.

„Iată acum e vremea bine primită,
iată acum e ziua mântuirii”

Sf. Pavel Cor. II. 6. 2.

Deși mulți sunt rătăciți timpului de azi și pe lângă toate atacurile și nizuințele nevrednice ale vrășmașilor bisericii, fiii credincioși ai ei lășiți pe întreg rotogolul pământului și azi în veacul poreclit de „luminat și modern” pretutindenea se închină cu sfințenie poruncii sfintei Biserici de a posti și a juna. În acest timp al sf. Pa-resimi toți trebuie cu mai mare sânguință și încredere evlavioasă, să ne însulețim a ne pregăti la sărbătoarea sfintei Învieri, ca sfințenia patimilor Domnului Nostru Isus Hristos să o putem prăsni cu suflete și trupuri curățite de orice prihană.

E adevărat, că căile minții îngâmfate, căile rătăcirilor și abaterilor dela credința în Dumnezeu și a învățăturilor descoperite, au fost tot acelea și înainte cu mii de ani cași astăzi. O strălucită stea a bisericii, — nu numai prin moravurile sale, ci și prin bogăția de știință, —

sf. Augustin mai 'nainte necredincios și eretic până la vârsta de 30 ani spumegând între adevăr și erezie și purtat de învățăturile rătăcite, — luminarea minții, stămpărarea setei după adevăr și liniștirea zguduitului său suflet a încercat a o afla la filozofii păgâni și în cărțile răspândite deeretici. Mai târziu însă totuși a trebuit însuși cu înfrîngere să mărturisească, că în tot locul a încercat să afle adevărul și numai acolo nu, unde sigur îl putea afla, adevărat în Biserica cea adevărată a lui Isus. Și iată, că după ce ajunge la cunoștința adevărului și se botează, prin viața sa sfântă și prin bogăția neîntrecută în știință a devenit un stâlp puternic al sfintei noastre Biserici.

Căile rătăcirii minților omenesti și azi sunt tot aceleași. Și rătăciții de azi, cași înainte mai bucuroși aleargă la vestitorii și făuritorii științelor rătăcite și la vrășmașii credinței,

decât la Biserica catolică, adevărata Biserica a lui Isus. Mai cu drag deschid cărțile necredincioșilor, decât sf. Evanghelie predicată până la o iotă de însuși Isus fiul lui Dumnezeu. Mai bucuros ascultă sfaturile oamenilor depărtați de Dumnezeu și credință decât de preoții sfințiți, urmași ai sf. Apostoli și singuri chemați a hrăni cu adevărurile descoperite de Dumnezeu sufletele însetate după adevăr și mântuire și de aici urmează clătinarea lor în ale credinții și greșita lor părere față de poruncile și învățăturile sfintei mamei noastre Biserici. De aici urmează în zilele noastre — durere — răceala de cătră credință, uitarea ușuratică față de sf. Taine și călcarea datorințelor creștinești; de aici urmează, că unii chiar și în timpul postului sf. Paresemi cași cum n'ar ști că cu scump sângele Dlu Isus Hristos sunt răscumpărați și așa cași cum n'ar trebui să se pregătească pentru sărbătorirea patimilor Domnului Isus Hristos și a răscumpărării noastre. Nu le convine, nu le este pe plăcere liniștea evlavioasă ce le-o impune acest timp sacrat. Retragerea dela cele lumesti a sufletelor credincioase o iau în răs, nu se pot împăca cu aceea că credincioșii bisericii trebuie să postească și să încunjure petrecerile și să se contenească dela unele mâncări oprite.

Să urmărim cu sufletul nostru într'un deșert nu departe de Ierusalim pe adevăratul Dumnezeu și om — Isus Hristos —

cum s'a pregătit 40 de zile cu post, ajun, rugăciuni, retras în singurătate spre opera sa măreață și sfântă: răscumpărarea neamului omenesc. „Și era acolo în pustie patruzeci de zile” (Sf. Ev. Marcu 1. 13.)

Iată originea postului de 40 zile când Isus a început lucrul mântuirii noastre și se sfârșește în ziua sfintei sale Invieri, urmată după sângeroasele patimi de pe lemnul sfintei Cruci. Astfel dar din pilda lui Isus care a fost și este cum zice sfântul Ioan Evanghelistul 14. 6 „Calea adevărul și viața”, s'a simțit sf. Biserică îndemnată a introduce ca semn de evlavie postul de 40 de zile. Chiar dacă nu ar fi nici o altă cauză a ținerii acestui post oare nu e destul îndemn și numai exemplul lui Isus, care ca să facă destul lui Dumnezeu și dreptății vătămate prin fărâdelegile omenirii, s'a adus de jertfă Tatălui său ceresc însuși pe sine pe lemnul sfintei Cruci? Să nu fie Isus, Fiul lui Dumnezeu, vrednic nici de atâta iubire și recunoștință din partea noastră, ca în tot anul prin conținere dela unele mâncări și dela desfătările lumești, în 40 de zile „în cămăruța inimii noastre” retrași cu rugăciuni post ajunuri și fapte bune, — adecă cu pocăință vrednică să ne pregătim spre sârbătoarea sfintei sale Invieri, când Isus cu sfânt sângele său între cumplite patimi, răstignit pe sf. Cruce a spălat osânda păcatului strămoșesc.

O. în sufletul creștinului în care nu s'a stins credința în

Isus și mai este măcar o scânteie de recunoștință, și-și aduce aminte de acelea miraculoase și mântuitoare lucruri pe cari Isus numai singur din nemărginita-i iubire față de noi le-a săvârșit, acela nicicând nu va întreba, că pentru ce poruncește sf. biserică ca să postim și să ajunăm aceste 40 de zile,

Creștinii cei buni în toate timpurile au privit și observat exemplul lui Isus de o poruncă Dumnezeiască de a posti și ajuna și ei. Aceasta ne-a poruncit-o sfinții apostoli și o mărturisesc sfinții Părinți Gregorie, Ieronim, Vanei și alți.

Sf. Scriptură arată limpede, că spiritul necurat nu se poate scoate decât prin post și rugăciune. Despre profeteasa Ana sf. Scriptură spune, că deși în adânci bătrânețe pururea petrecea în biserică în post și rugăciune.

Dela post nimenea să nu se simtă absolvat, decât în cazuri grele și cu deslegare prealabilă dată de către Arhieriei sf. Biserici.

Postul e un mijloc nu numai pentru păstrarea sănătății și a unei vieți lungi, ci și o păvază și un scutitor al sufletului contra păcatelor. Sfântul Bernard zice că: „postul și ajunul nu numai ne curățește de păcate, ci ne și liniștește; nu numai ne câștigă iertare, ci ne mijlocește și daruri; nu numai ne șterge păcatele făcute, ci ne scutește și de acelea ce le-am face în viitor.” Prin post și ajun ne avântăm la virtuți și sfințenie, nobilind sufletul, plivind păcatele și scutindu-ne de

primejdiile vieții. Dar nu e destul numai să postim, ci să ne ferim și de păcate, altcum să-mănăm, cum zice Sf. Honoriu, cu deavolul care nu mânâncă, dar nu înceată a face rele.

„Trei lucruri îl fac pe om pe pământ: — zice sfântul Augustin — postul, elemosina și rugăciunea.” Dacă dorești ca rugăciunea să-ți ajungă la Dumnezeu, dă-i două aripi: aripa postului și a elemosinei. Cel ce postește dar de păcate nu se leapădă, ieste asemenea omului care aruncă sămânța bună în pământul necurățit de mărăcini, înzădar așteptând încolțirea și rodul.

Să ne spălăm sufletele în baia sfintei Pocăințe și să-l rugăm pe dulcele Isus ca prin vrednicile sfintei sale patimi și suferințe de pe lemnul sf. Cruci pentru răscumpărarea noastră, să aflăm și noi binecuvântarea și darul său sfânt, pentru a ne putea câștiga mântuirea sufletelor noastre, putând zice la infricoșatul județ cu deplină mângărere: „Iată Doamne din cei ce mi i-ai dat, nici unul n'a perit.”

L. SÂNGEORZAN
preot.

Citiți și răspândiți

„Dumineca”

Răspunsuri bune la înțepături rele.

Un preot sta în mijlocul unei mulțimi înaintea unui ghișeu de gară. — „Și aici e ca la mărturisire, nu poate omul să facă nimic fără bani.” — spuse un tânăr fanfaron!

„Dumneata ai plătit când te-ai spovedit?” — îl întreabă preotul.

„Da” răspunse tânărul impertinent.

„Intr'adevăr, în cazul când penitentul a comis vreun furt și vrea ca prin preot să-și repare fapta, vine cu bani la mărturisire,” — spuse preotul și în jurul lui s'a produs mare ilaritate.

„Nu plictisi preotul, mai bine rămâi acasă ca să te plictisesc eu!” — spuse un domn „bine,” care se credea foarte de spirit

unei domnișoare care se pregătea la mărturisire.

„Să spunem că „și” eu voiu plictisi preotul, dar el mă va ierta și din plictiseala aceasta va rezulta ceva bine pentru sufletul meu. Dar dacă Dumneata mă plictisești, cui folosește? Adio!” — și Domnișoara a plecat.

Un protestant și un catolic discută despre mărturisire. „Eu nu m'aș mărturisi unui om, păcătos ca mine,” — zise protestantul.

„Ce ai zice, dacă un bolnav, care ar putea fi salvat prin ajutorul medicului, l-ar refuza sub pretextul că și medicul suferă de vreo boală?” — întreabă catolicul.

Dar răspunsul a întârziat.

I.

Religia și știința.

Lordul Kelvin, fizician și matematician englez a scris în 1903: „Cine raționează serios pe drumul științei numai la Dumnezeu poate ajunge.”

Medicul belgian Lefebure (Bruxelles): „Isvorul tuturor adevărilor este Dzeu. El nu se poate contrazice, progresul credincios și luminarea adevărată să nu se teamă de nimeni.”

Paul Sabatier, chimistul încununat cu Premiul Nobel, profesor la Universitatea din Toulouse, membru al institutului Franței și membru onorar al Academiei Române a declarat: „E nelogic să opunem știința religiei, căci ele se completează reciproc.”

Filosoful Bacon de Verulam (1561—1626) era de părerea că: „Puțina știință ne îndepărtează de Dumnezeu, știința multă ne conduce la El.”

Calendar săptămânal.

17 — 23 Martie 1935.

17. Dumineca I. din post

Ap. Evr. 11, 24 Evg. Ioan 1, 44.

C. Alexie

18. Luni Ep. Ciril † 386

19. Marți M. Crisant † 386 și Dariu

20. Mercuri PP. uciși în Sava

21. Joi Cuv. Păr. Iacob † 822

22. Vineri M. Vasiliu † 362

23. Sâmbătă M. Nicon † 250

„ . . . La adevărat ce gând ai tu, omule, care faci păcatul? Dumnezeu te-a zidit în lume ca după o scurtă călătorie pământească, petrecută în frica Domnului și paza poruncilor lui, să ajungi în cer. Drumul însă pe care mergi tu, nu duce la cer, ci altundeva. Crezi tu oare, că injurând pe Dumnezeu, făcând necurății, îmbătându-te, furând, înconjurând biserica, poți ajunge în cer? Ce să faci acolo Dumnezeu cu tine? Cum vei putea sta tu acolo între atâța îngeri și sfinți?”

Calendarul Bunului Creștin
Bixad.